

<http://www.mouseviator.com>

Prohlášení autora:

Tento a další dokument, které jsou dostupné na výše uvedené adrese (dříve také na <http://mousepress.ic.cz/>) jsou výhradně mým osobním výtvozem a Divadlo Spejbla a Hurvínka **nenese žádnou zodpovědnost** za jejich obsah!

Vítám Vás, čtenáře tohoto a dalších dokumentů, které je možné stáhnout z výše uvedené adresy. Tento dokument smíte použít k pobavení sebe samých či svých přátel. Pro osobní potřebu si můžete dokument vytisknout a archivovat jej v elektronické či tištěné podobě.. Vše co není tímto textem povoleno je zakázáno! Nesmíte tedy například měnit, kopírovat, jakkoliv zveřejňovat nebo vydávat dokument nebo jeho část za vlastní. Všechny dokumenty nalézající se na výše zmíněné internetové adrese jsou poskytovány zdarma a jsou vytvářeny pro mé osobní potěšení a k pobavení ostatních, neb Spejbla a Hurvínka mám velmi rád.

Autor, Radek Henyš

Perpetuum Mobile

Bylo všední slunečné odpoledne. Venku bylo vedro na padnutí. Asi třicet stupňů ve stínu. Spejbl se pokoušel udělat si v kuchyni studený koktejl z jahod a Hurvínek, Hurvínek? ,ten se teprve vracel ze školy domů a nijak s tím nespíchal. Proč také? V takovém vedru se nikdo nežene jako blázen a navíc Hurvínek toho musel cestou ze školy mnoho zařídit. Musel se zastavit v cukrárně na malou zmrzlinu a musel si zahrát karty s

dědkem, pardon, s panem Sýkorou. Ráno to s kamarády a s Máničkou nestihli, protože museli do školy. Spejbl mezitím umil jahody a dal je do mixéru. Potom mixér zapnul, ale on nefungoval, nýbrž nebyl připojen k elektřině. Když Spejbl tuto záludnost odhalil, zapl mixér znovu, ale hned ho zase vypl, protože na něj zapomněl dát víko a jahody tak byly místo v mixéru na stěnách a na stropě. Pan Spejbl tedy po malém úklidu a s příchodem Hurvínka a Máničky usoudil, že bude lepší dát si jen limonádu s ledem. „Tak co je nového?“ , zeptal se Spejbl Hurvínka a Máničky vycházející z kuchyně.

„Ale nic tatí, všechno při starém“ , zněla odpověď. Spejbl se uškýbl a upřesnil svoji otázku: „Já myslel co je nového ve škole?“ „Nic tatí, tam je všechno pořád stejné“ , odpověděl Hurvínek svému oteckovi. „Šmankote, já chtěl přeci vědět co jste se dnes učili a co ti nešlo“ , vysvětlit Spejbl.

„Dneska jsme se učili o mobile tatí“ , odpověděl Hurvínek. „O jakém mobile, co to má být? Jo už vím, ty myslíš mobile, jako telefon že Hurvajš?“ „Ne pane Spejble, on myslí mobile, jako perpetuum“ , vysvětlila to Mánička. „Tak tohle mobile, no a to je zrovna zajímavější než to první mobile. To jsem zvědav co jste si z toho zapamatovali? Tak mi řekni Hurvajš, co je to perpetuum mobile!“ , rozkázal Spejbl Hurvínkovi. „Perpetuum mobile je, že se, když se, tak se.....“ „Ty to nevíš? Vždyť jste se to dnes učili šmankote. Víš to ty Máničko?“ , otázal se Spejbl. „Sím to je když, no... , protože se“ „Koukám že to neví ani jeden z vás. To je hrůza. Taková podstatná věc a vy ji neznáte. Perpetuum mobile je hledání strojů které se pohánějí stále sami“ , vysvětlil to Spejbl. „Vidíš Máni, to jsi nevěděla“ , poškleboval se Hurvínek Máničce. „Jenže tys to nevěděl ještě mnohem víc než já víš!“ , bránila se Mánička. Spejbl pokynem Hurvínkovi i Máničce aby se přestali provokovat a položil jim otázku, jestli si ve škole neuváděli také nějaký příklad o pokusu dosažení Perpetua mobile. Hurvínek toho věděl tolik, že si na nic nemohl ani vzpomenout, ale Mánička si na jeden

příklad vzpoměla. „Ve škole nám říkali, že asi v šestnáctém století někdo postavil velkou nádrž s vodou na jejímž dně byla v prostředku díra z které vedla trubice na nějaké místo nad hladinou vody“ , vyhrkla ze sebe Mánička příklad jak básničku. To ovšem nebylo celé a panu Sprjblovi to nestačilo. „No a co dál? Tohle samo o sobě by bylo na nic žano. Jak to mělo fungovat Hurvajš?“ , dal Spejbl otázku svému synstvu. „Mělo to fungovat tak že..., no počkat přemýšlím, že ta voda a hele tatí, co kdyby ta trubka byla prasklá?“ , snažil se to Hurvínek zamluvit a otecko mu na to skočil. „Šmankote, to snad není důležité Hurvajš, co to sem zas motáš?“ , divil se Spejbl. „To je náhodou moc důležité pane Spejble, přeci kdyby ta trubka byla prasklá tak by z ní ta voda vytékla a...“ , bránila Mánička Hurvínka když jí náhle pan Spejbl přerušil. „....A co by se pak stalo no?“ , tázal se Spejbl odvedený od hlavního tématu. „Stalo by se, že by z té trubky vytékala voda tatí, to dá přeci rozum“ , rozumoval Hurvínek. „To také, ale co hlavně by se stalo?“ , domáhal se Spejbl lepší odpovědi. „Hlavně by se stalo, že bychom museli vytrít podlahu, protože by byla celá mokrá“ , uvažoval Mánička nahlas. „Správně. Vlastně né, vy už jste mě zase zmátli. Kde jsme to skončili?“ , rozpomínal se Spejbl. „Doma tatí, jsme skončili“ , vtipkoval Hurvínek. „Myslíl o čem jsme mluvili kluku nedovtipná. Aha už vím. Tak teď mi řekněte, co by se stalo kdyby ta trubka nebyla děravá. A začni radši ty Máničko!“ , pokynul Spejbl Máničce. „Tak by mohla být ucpaná pane Spejble“ , přemýšlela Mánička. „Ne, není ucpaná, není děravá, není ani nijak jinka poškozená ale je úplně v pořádku. Tak co by se stalo kdyby se nic nestalo, no?“ , optal se Spejbl už trochu rozčileně. „Stalo by se, že by ta voda tekla tou trubicí a.. a tekla by a tekla a tekla by až do nekonečna“ , brblal Hurvínek. „Právě že né, to si ten který ten vynález sestrojil myslel také. Předpokládal že váha vody vytlačí vodu trubicí nahoru a voda potom bude padat zpět do nádrže a vznikne tak nekonečný cyklus. Ale ono to v praxi nefungovalo, a více proč?“ , ptal se Spejbl obou školáků. „Proč“ , zeptali se oba najednou. „Přeci proto, že jakmile vystoupila voda v trubicí do stejné výšky jako byla hladina vody v nádrži, vyrovnal se tlak v trubicí s tlakem v nádrži a voda přestala téct, chápete?“ , vysvětlil Spejbl celý problém. Hurvínek s Máničkou odkývali že chápou, což se panu Spejblovi nezdálo. „A to se tatí nikomu jinému nepodařilo vynalézt stroj který by se poháněl sám?“ , zněla další otázka. „Ne nepodařilo“ , odpověděl Spejbl krátce. „A proč ne pane Spejble?“ , tázala se Mánička. „Protože je to v rozporu s jedním fyzikálním zákonem děti...“ „S jakým tatí“ , skočil Hurvínke Spejblovi do řeči. „To už nevím Hurvajš. Ale to, že se ještě nikomu nepodařilo vymyslet stroj který by pracoval pořád bez přívodu energie neznamená, že by perpetua mobile nebylo možné dosáhnout“ , pokračoval Spejbl. „To nechápu tatí“ , informoval Hurvínek svého taťuldu. „To je jednoduché děti, vemte si třeba takovou družici ve vesmíru ...“ „Jen jestli by nám jí dali“ , skočila do řeči panu Spejblovi Mánička. „Myslím aby jste si ji představili. Taková družice se bude ve vesmíru pohybovat do nekonečna, protože tam není atmosféra a tedy žádný odpor který by jí v pohybu bránil, pokud do ní teda nenarazí nějaký vesmírný objekt nebo jí nějaký objekt k sobě nepřitáhne svojí gravitací“ , dovysvětlil celou záležitost Spejbl a dopil svoji limonádu.

